

200706123/1.

Datum uitspraak: 18 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8213 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 13 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

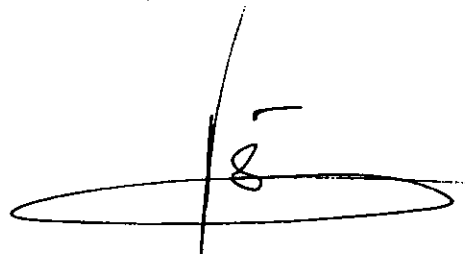
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

418.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 07/8213

Inzake : , eiser,
gemachtigde mr. drs. A. van der Toorn, advocaat te
Roermond,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij fax van 21 februari 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 24 januari 2007, verzonden op 25 januari 2007. Bij dit besluit heeft verweerder geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen.

Bij schrijven van 26 maart 2007 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiser gezonden.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 juni 2007. Eiser is niet in persoon verschenen, doch heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.J.M.F.P. Wouters.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, geboren op en van Sierra Leone nationaliteit, heeft op 23 augustus 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een

Procedurenummer: AWB 07/8213

2

verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 20 maart 2002 heeft verweerder eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, met een geldigheidsduur van 23 augustus 2001 tot 1 juni 2004. Op 3 mei 2004 heeft eiser vernieuwing van zijn verblijfsdocument aangevraagd. Verweerder heeft eiser bij brief van 20 augustus 2004 medegedeeld dat hij de aanvraag tot vernieuwing van zijn verblijfsdocument van 3 mei 2004 heeft aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Eiser heeft bij schrijven van 10 januari 2005 alsnog een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. De aanvraag, door eiser ingediend op 10 januari 2005, is afgewezen bij besluit van 24 januari 2007. Tegen dat besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Verweerder heeft aan het thans bestreden besluit ten grondslag gelegd dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bij brief van 16 september 2002 de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor Sierra Leone te beëindigen. Daarmee is de grond voor verlening, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 komen te vervallen.

Verweerder heeft zich verder in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat in het asielrelaas van eiser geen grond is gelegen om tot de conclusie te komen dat eiser destijds, in plaats van een vergunning op de voornoemde d-grond, in het bezit had moeten worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel op een van de andere gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000. Aan dit standpunt heeft verweerder mede gelet op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 ten grondslag gelegd dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is te achten. Verder heeft verweerder beoordeeld of eiser vanwege de huidige situatie in zijn land van herkomst een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zou moeten worden verleend. Ook die vraag heeft verweerder ontkennend beantwoord vanwege de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser.

Blijkens de gronden van beroep en ook het verhandelde ter zitting wordt door eiser betwist dat verweerder het ontbreken van reisdocumenten heeft kunnen tegenwerpen. Eiser heeft in dit verband aangevoerd dat het donker was toen hij aan boord van het schip ging en hij om die reden geen informatie over zijn reis heeft kunnen verschaffen. Ook heeft verweerder, aldus eiser, aan de door hem gestelde inconsistente verklaringen niet de conclusie mogen verbinden dat het asielrelaas ongeloofwaardig moet worden geacht, nu het asielrelaas in essentie juist is en de inconsistenties te wijten zijn aan de tolk. Eiser vreest bij terugkeer te worden aangezien voor een rebel. Tenslotte heeft eiser niemand meer in zijn land van herkomst, is hij in Nederland geïntegreerd en heeft hij in Nederland een vriendin en een kind. Eiser stelt zich op grond van het voorgaande op het standpunt dat zijn asielrelaas ten onrechte ongeloofwaardig is geacht en hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a dan wel b, van de Vw 2000.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Procedurenummer: AWB 07/8213

3

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt allereerst vast dat eiser in beroep niet heeft bestreden dat verweerder heeft kunnen besluiten tot afschaffing van het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone. Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd derhalve op goede ~~gronden afgewezen met toepassing van het bepaalde in artikel 34 van de Vw 2000.~~

Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 28 maart 2002 (JV 2002/153) overweegt de rechtbank vervolgens dat het besluit, waarbij de vreemdeling een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000.

Gelet hierop had eiser hangende de geldigheidsduur van de hem verleende verblijfsvergunning geen belang bij het instellen van beroep tegen het daaraan ten grondslag liggende besluit. Dit belang is herleefd met de weigering van verweerder om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft dan ook terecht in het thans bestreden besluit zowel ex tunc als ex nunc nog getoetst of eiser in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning omdat hij aanspraak zou kunnen maken op een verblijfsvergunning asiel op grond van een van de andere gronden als bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000 dan de zogenoemde d-grond.

De rechtbank zal dan ook, gelet op de in beroep aangevoerde gronden, beoordelen of verweerder eiser een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 heeft kunnen onthouden op een van de individuele inwilligingsgronden van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a dan wel b, van de Vw 2000, gelet op de situatie ten tijde van het verlenen van de verblijfsvergunning én de huidige situatie in Sierra Leone.

Daartoe wordt als volgt overwogen.

Aan zijn asielrelaas heeft eiser – kort weergegeven – ten grondslag gelegd dat hij op een onbekende dag op een akker aan het werken was toen hij schoten hoorde. Eiser is naar huis gegaan en trof rebellen aan in de woning. Eiser is door de rebellen meegenomen en zij wilde dat hij zich bij hen zou aansluiten. Eiser moest wapens dragen en schieten. Toen hij dit weigerde, is eiser door een rebel met een bajonet gestoken. Eiser is flauwgevallen en door de rebellen voor dood achtergelaten. Eiser is naar een vriend gelopen en heeft voor zijn verwondingen in het ziekenhuis verbleven. Eiser heeft per schip het land verlaten.

Voor zover thans hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; (...)."

Procedurenummer: AWB 07/8213

4

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. Verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn; (...)."

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen.

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Blijkens onderdeel C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals dat luidde ten tijde van het bestreden besluit, is voor de beoordeling van de asielaanvraag onderbouwing van de volgende elementen van belang: de identiteit, de nationaliteit, de reisroute en het asielrelaas van de vreemdeling. Wanneer is vastgesteld dat ten aanzien van één of meer van de vier elementen documenten ontbreken, wordt onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de vreemdeling is toe te rekenen.

Documenten die de reisroute onderbouwen zijn volgens onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000 in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan de vreemdeling zich bediend heeft tijdens de reis naar Nederland. In de tweede plaats kan de reisroute worden onderbouwd met alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan worden vastgesteld welke reisroute de vreemdeling heeft gevolgd. Verklaringen die inhouden dat een vreemdeling geen documenten heeft en niets meer weet van de reisroute zijn volgens onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000 niet geloofwaardig. In het geval dat een vreemdeling geen documenten inzake de reisroute over heeft gelegd maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten wel consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt, geeft hij blijk van de wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute.

Verweerder heeft eiser tegengeworpen dat hij toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute heeft overgelegd.

Wat ook zij van het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten, verweerder heeft eiser naar dezerzijds oordeel in het kader van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen dat hij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn reisroute noch een ander concreet of indicatief bewijs heeft geleverd van de gestelde reis van Sierra Leone naar Nederland. Bovendien heeft eiser geen gedetailleerde, coherente of verifieerbare verklaringen afgelegd omtrent zijn reisverhaal. Zo heeft eiser, die heeft gesteld per schip te hebben gereisd, onder meer geen informatie kunnen geven over de kleur en naam van het schip, de datum of plaats van het verlaten van het schip en kan eiser niet aangeven of het een vracht- of passagiersschip was waarmee hij heeft gereisd.

In de verklaring van eiser dat hij aan boord van het schip is gegaan toen het donker was, heeft verweerder geen grond hoeven zien om het ontbreken van documenten niet langer aan eiser toe te rekenen. Verweerder heeft in redelijkheid van eiser mogen verwachten dat hij informatie over eenvoudige zaken, zoals voornoemd, kan verstrekken.

Verweerder heeft naar dezerzijds oordeel in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat het vorenstaande met zich brengt dat zich hier een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Dientengevolge mogen ingevolge artikel 31, van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p.40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van eiser om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongenijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan ook een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechtbank is, gelet op het voormelde toetsingskader en de verklaringen van eiser in samenhang bezien, van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat deze positieve overtuigingskracht aan het asielrelaas ontbreekt.

In dit verband heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de gestelde dood van zijn ouders en de duur van zijn vermeend verblijf bij de rebellen. Tijdens het eerste gehoor heeft eiser verklaard dat zijn ouders in 2000 zijn overleden, echter uit het rapport van het nader gehoor blijkt onder meer dat de ouders van eiser in 2001 door de rebellen zijn meegenomen. Verder heeft eiser in het nader gehoor enerzijds verklaard dat hij drie dagen bij de rebellen heeft verbleven, terwijl hij anderzijds heeft aangegeven lange tijd bij de rebellen te hebben verbleven. Voorts heeft verweerder in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat eiser slechts summiere verklaringen heeft gegeven over zijn verblijf bij de rebellen, nu hij enkel heeft verklaard dat hij in de zomer door de rebellen is meegenomen en hij, zelfs niet bij benadering, heeft kunnen aangeven hoeveel rebellen er in het kamp aanwezig waren. Daarnaast heeft eiser inconsistent verklaard over zijn vlucht van de rebellen naar zijn vrienden en heeft eiser tegenstrijdige verklaringen afgelegd over waar deze vrienden woonachtig waren.

Procedurenummer: AWB 07/8213

6

Tenslotte heeft verweerder kunnen concluderen dat eiser wisselend heeft verklaard over zijn ziekenhuisopname. Verweerder heeft eiser in dit kader tegengeworpen dat hij in het eerste gehoor geen melding heeft gemaakt van een langdurig ziekenhuisverblijf, terwijl hij in het nader gehoor heeft verklaard vier maanden in het ziekenhuis te hebben verbleven.

Voor zover eiser de vertalingen wijt aan onjuiste vertalingen van de tolk overweegt de rechtbank dat verweerder aan deze verklaring niet de waarde hoeven hechten die eiser er aan wil toekennen. Tijdens het eerste gehoor is eiser bijgestaan door een Engelse tolk. Hoewel eiser heeft aangegeven een voorkeur te hebben voor de Krio-taal, heeft eiser geen bezwaar geuit om tijdens het eerste gehoor in de Engelse taal gehoord te worden. Gesteld noch gebleken is dat eiser de tolk tijdens het eerste gehoor niet heeft verstaan of begrepen. Bij het nader gehoor is eiser gehoord in de Krio-taal. Ten aanzien van de stelling van eiser dat hij gehoord had moeten worden in de Timini-taal overweegt de rechtbank dat verweerder het standpunt heeft mogen innemen dat eiser heeft verklaard de Krio-taal goed te beheersen en eiser, blijkens het rapport van het nader gehoor, heeft verklaard de tolk goed te hebben verstaan en begrepen. Op geen enkele wijze blijkt uit het rapport van nader gehoor dat eiser moeite heeft gehad om de Krio-taal te begrijpen.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder eisers asielrelaas redelijkerwijs voor ongeloofwaardig heeft kunnen houden.

Op grond van het vorenstaande heeft verweerder kunnen concluderen dat eisers asielrelaas, ex tunc oordelend, geen grond geeft voor het oordeel dat hij in aanmerking had moeten worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een van de individuele asielgronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

Vanwege het in redelijkheid ongeloofwaardig te achten asielrelaas, zijn er tevens geen termen om te oordelen dat verweerder eiser, ex nunc oordelend, vanwege de huidige situatie in zijn land van herkomst voor de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking had dienen te brengen op een van de voormelde gronden.

Op grond van het voorgaande zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

Procedurenummer: AWB 07/8213

7

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

~~Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. E.C.A. de Kort als~~
griffier en uitgesproken in het openbaar op **13 JUL 2007**

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: **1 AUG. 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

van der Toorn
advocaten



mr. drs. A. van der Toorn *
mevr. mr. J.H.M. Handring
mevr. mr. S.H.M. Skrotzki

advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Willem II singel 72
Roermond

Correspondentieadres:
Postbus 71 6040 AB Roermond

Tel. 0031(0)475 - 38 41 11
Fax 0031(0)475 - 38 41 15
E-mail: contact@vandertoornadvocaten.nl
Internet: www.vandertoornadvocaten.nl

Derdenrekening SNS Bank 87.84.70.301

De voorzitter van de afdeling Rechtspraak
Van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Tevens per telefax: 070-3651380

ROERMOND, 27 augustus 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 AUG 2007	
ZAAKNR.	200706123
OP P.W.	de Bont
BEHANDELD DOOR	PAR:

Inzake: /IND
Ons kenmerk: 2006.001136.0001
Uw kenmerk: 07/8213

4193-A

Geachte heer, mevrouw,

Wij zenden u het bijgaande zonder begeleidend schrijven toe. Het aangekruiste item is van toepassing.

- X Ter kennisname het appèlschrift d.d. 27 augustus 2007.
- O Ik verzoek u een afspraak met mij te willen maken
- O Gaarne telefonisch contact opnemen
- O Gaarne per omgaande schriftelijk commentaar
- O Volgens afspraak d.d.
- O Naar aanleiding van uw brief c.q. telefoongesprek d.d.
- O Met verzoek voor betaling zorg te dragen
- O Met verzoek dit na kennisneming te retourneren
- O Met verzoek om commentaar
- X Ter verdere afhandeling

Vertrouwend u hiertoe voldoende te hebben ingelicht, inmiddels verblijft,

Met vriendelijke groet,

A. van der Toorn

RAADPLEGING ALLEEN OP AFSpraak

Van der Toorn advocaten is een handelsnaam van Van der Toorn advocatenpraktijk B.V., Postbus 71, 6040 AB Roermond, K.v.K. Roermond 1344775. BTW nr. NL 0118-22-445-B-01.
* Lid van de VAIJ en van de Nederlandse Vereniging van Strafrechtsadvocaten.

De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag waarop de afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering aanspraak heeft, vermeerderd met het eigen risico onder de verzekering. Bij opzet of bewust rechteloosheid van de advocaat geldt de beperking niet. Een kopie van de huidige polis met voorwaarden ligt ter inzage bij het secretariaat te Roermond. Van toepassing zijn de algemene voorwaarden van van der Toorn advocaten. Zie www.vandertoornadvocaten.nl.

AFSCHILDERCOMMITTEE
ADVOCATEN

Op onze dienstverlening is de
Klachten- en Geschillenregeling Advocatuur van toepassing.

ROERMOND, 27 augustus 2007

Inzake: /IND

Ons kenmerk: 2006.001136.0001

Uw kenmerk: 07/8213

Aan

De voorzitter van de afd. Rechtspraak van de Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27. AUG 2007	
ZAAKNR.	20070618.3
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD: DD:	PAR:

per gewone post en telefax 070-3651380

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake AWB 03/44116

Naam:

Geboren:

Verblijvende:

Land van herkomst: Sierra Leone

IND nummer: 0108.22.2040

Geeft erbij kennis:

De heer , hierna te noemen appellant, geboren op , Sierra-leonense nationaliteit en verblijvende te , te dezer zake woonplaats kiezende aan de Willem II singel 72 - 72a te 6041 HV Roermond (correspondentieadres postbus 71, 6040 AB Roermond) ten kantore van mr.drs. A. van der Toorn, die verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit beroep en als gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging heeft op 10 januari 2005 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend, welke aanvraag bij beschikking van 24 januari 2007 door de Minister van Justitie is afgewezen. Op 21 februari 2007 is namens appellant een beroepschrift tegen voornoemd besluit ingediend. Het beroep is ter zitting van 8 juni 2007 behandeld. Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond het beroep ongegrond verklaard (productie 1). Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hierbij hoger beroep in.

Dit appelschrift berust op de navolgende grieven:

-2-

Grief 1: strijd met het recht en/of de zorgvuldigheid

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, 2^e lid aanhef en onder f van de Vw 2000. De rechtbank is van oordeel dat aan appelland het ontbreken van documenten kan worden toegerekend. Het oordeel van de rechtbank houdt impliciet in dat van appelland het onmogelijk wordt gevegd. Uit het dossier dat aan de besluitvorming ten grond heeft gelegen blijkt dat appelland nimmer in het bezit is geweest van enig identiteits- of persoonsdocument. Nu appelland nimmer daarover heeft beschikt, verkeert hij in de onmogelijkheid om dergelijke documenten te overleggen en zou dit hem ook nimmer aangerekend kunnen worden. Iet wat je niet bezit of hebt gehad, is ook niet af te geven!. Ook is appelland van mening dat hem ten onrechte wordt aangerekend niet over reisdocumenten te beschikken. Nu appelland als verstekeling aan boord is gekomen, is het evident dat hij daarover niet beschikt.

Grief 2: strijd met het recht en/of de zorgvuldigheid

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat positieve overtuigingskracht aan het asielrelaas ontbreekt. Appelland heeft destijds tijdens de verhoren datgene verteld wat hij zich kon herinneren. Meer vertellen zou betekenen dat hij bezijds de waarheid zou spreken. Appelland betwist de stelling dat zij relaas ongeloofwaardig is. Het feit dat door appelland slechts een summier verklaring is afgelegd over zijn verblijf bij de rebellen, betekent geenszins dat zijn relaas hieromtrent niet waar zou zijn. Appelland wordt ten onrechte tegengeworpen dat hij tijdens het eerste gehoor geen melding heeft gemaakt van de ziekenhuis opname en dat pas heeft gedaan tijdens het nader gehoor. Appelland merkt hieromtrent op dat het gehoor zich kenmerkt door het stellen van gerichte vragen van de zijde van verweerder over zijn persoon en zijn familie, zijn nationaliteit en zijn reisverhaal. Het op eigen initiatief verklaren, wordt door verweerder niet toegestaan. Het gehoor betreft gerichte vragen, waarop geantwoord dient te worden. Het nader gehoor daarentegen biedt de mogelijkheid tot het geven van een asielrelaas in eigen bewoordingen en wordt aan het einde de vraag gesteld of er nog zaken zijn, die van belang voor de beoordeling van de asielaanvraag kunnen zijn en die nog niet "aan bod zijn gekomen". Nu enige vorm van eigen inbreng tijdens het 1^e gehoor ontbreekt, kan het niet zo zijn dat thans appelland wordt tegengeworpen dat hij (op eigen initiatief) bepaalde zaken niet heeft gemeld tijdens het 1^e gehoor.

REDEN WAAROM.

Appelland U edelachtbare verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen.

Gemachtigde,

